

andrede Indhold af Grundlovens § 1, er det bedste Beviis paa, at der ikke er Punkter af nogen Betydning, som kunde trænge til nærmere Belysning, og, naar jeg nu seer paa dette ene Punkt, saa forekommer det mig næsten gaadefuldt, at den høitærede Taler kunde fremhæve det paa den Maade, han gjorde. Det er muligt, at jeg ikke har kunnet opfatte ham rigtigt, men, saaledes som jeg har kunnet opfatte ham, kan jeg ikke indsee, at der ligger nogen anden Betydning i det, han fremhævede, end den, at han gjorde opmærksom paa den forandrede Stilling, hvort vort Land nu staaer. Jeg maa altsaa indstændigt opfordre det ærede Thing til ikke at forhale denne Sags videre Gang. Jeg tvivler ikke paa, at en stor Deel af de ærede Medlemmer med mig ere enige om, at denne Sag er bleven drøftet maaffee meget for meget, og jeg maa altsaa indstændigt opfordre det høitærede Thing til ikke at gaae ind paa det Forslag, som her foreligger, om at standse første Behandling og henwise Sagen til et Udvalg.

Rnoeffenberg: Dengang jeg begjærede Ordet, var det egentlig kun for at spørge om, hvorvidt det Ordsliste, der nu har fundet Sted, gjaaldt Sagen i dens Almindelighed eller om det blot gjaaldt Udvalgs Nedsættelse, og jeg troede at, da den ærede Formand havde gjort opmærksom paa, at det nu egentlig blot gjaaldt om Udvalgs Nedsættelse, var dermed min Begjæring om Ordet frafaldet, da jeg havde gjort opmærksom paa, at det var derom, jeg vilde spørge. Da jeg nu ikke i Diebliffet er beredt til at behandle Sagen i dens Almindelighed, skal jeg hermed slutte denne min Somfrutale.

Madvig: Naar den ærede 4de Lands- thingsmand for 3die Kreds (Boisen) bad os, som han antog vilde stemme for det foreliggende Forslags Vedtagelse, om at troe, at det vilde være ham og dem, der vare ligesindede med ham, en dyb Sorg nu at see denne Sag afgjort, saa vil jeg bede ham at troe, at det vilde være os en dyb Sorg ikke at see denne Sag afgjort. Begge Parters Sorg er lige berettiget, fordi jeg troer, at begge udspringe af Overbeviisningen om, hvad der tjener Fædre-

landet bedst. Naar det ærede Medlem sagde, at det gjaaldt om at afgjøre Spørgsmaalet, om vi skulde have Grundloven af 5te Juni tilbage, saa vil jeg sige, at vi, der have ifinde at stemme for Vedtagelsen af det foreliggende Forsatningsudkast, vi gjøre det for at faae og faae svag og uden videre Opsættelse det af Grundloven af 5te Juni 1849 tilbage og i levende Virksomhed, som efter vort Skøn over Forholdene gavnligt kan træde i Virksomhed; at lade Sagen henstaae uafgjort, er verimod at forholde os Grundloven af 5te Juni og dens Virksomhed paa Fædrelandets vigtigste Anliggender, der da, saalænge, det varer, blive at behandle efter en anden Lov. Kun dette skal jeg sige med Hensyn til den til os rettede Begjæring og Forlangende. Forresten skal jeg ikke svare den ærede Taler, thi han holdt sig ikke til det nu foreliggende Spørgsmaal, om der er Anledning til at nedsætte et Udvalg. Han talte vel om, at man skulde tilstede en hyderligere Undersøgelse, men han sagde tydeligt nok, at for ham var denne Undersøggelses Resultat afgjort, at man skulde sige Nei. — Jeg vender heretter tilbage til det nu foreliggende Spørgsmaal, til det Forslag, der er gjort af den ærede 4de Lands- thingsmand for 10de Kreds. Der er foreslaaet at afbryde denne Sags første Behandling og nedsætte et Udvalg. Hvis man skulde gaae denne Vej, saa maatte der jo være fremkommet noget saadant Nyt og Uoverveiet, at Thingets Fleerhed maatte erklære sig ude af Stand til nu at tage en Beslutning, fordi det var rokket i sin hidtil havde Mening ved aldeles nye Synspunkter, der vare dragne frem. Og nu, vil jeg sige, at selv imellem dem, der sidde paa det ærede Medlems Side, troer jeg, at han vil finde hyderst Faa, der ville indrømme, at noget Nyt er kommet frem. De ville vist kun finde, at han har udtalt, maaffee smukt, maaffee overbeviisende, hvad der allerede mange Gange er udtalt af dem selv og af ham. Jeg har ved at tage Ordet i denne Sag Intet at sige om mig selv, — det pleier jeg ikke at gjøre —, men jeg har heller Intet at sige om det danske Folks Hjerte; thi der skal tales ikke til det danske Folks Hjerte, men til det danske Folks Forstand og til dets sunde Dombønne, og vi skulle, idet vi arbeide med rebelig Iver